

Original: engleski

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJU BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

IZJAVA SVJEDOKA

PODACI O SVJEDOKU:

Prezime: Vujnović
Ime: Jovan Ime oca: Jovan
Nadimak: Špergan Spol: muški ženski
Datum rođenja: 8. oktobar 1935.
Mjesto rođenja: Oton Polje

Nacionalnost: Srbin Vjeroispovijest: pravoslavna

Jezik/jezici koje govori: srpski i hrvatski

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuju od navedenih):

Jezici korišteni u toku razgovora: engleski, hrvatski i srpski

Trenutno zanimanje: penzioner Prijašnje: željezničar

Datum(i) razgovora: 20. januar 1999.

Razgovor(e) vodili: James Costello

Prevodilac: Andrea Čačić

Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora: James Costello, Andrea Čačić

Potpis: /potpisano/

IZJAVA SVJEDOKA

Zovem se Jovan Vujnović i rođen sam 8. listopada 1935. u zaselku Oton Polje, u Kninu, u Hrvatskoj. Sin sam Jovana i Marte Vujnović i umirovljeni sam željezničar. Dana 5. kolovoza 1995. započela je operacija "Oluja". U to sam vrijeme živio u svojoj kući u Oton Polju sa svojom starom majkom, Martom Vujnović, rođenom 1910. godine, djevojačko prezime Knežević. Ostatak moje obitelji napustio je zaselak 3. kolovoza 1995. Prije operacije "Oluja" u našem zaselku nalazilo se oko 60 domaćinstava i tu je živjelo oko 200 ljudi. Većina tih ljudi napustila je selo prije 4. kolovoza 1995. Nakon 4. kolovoza ostalo je oko 17 ljudi, nas četiri, pet muškaraca te 13 žena. Većina ljudi bili su u godinama, a ja sam bio najmlađi. Hrvatska vojska ušla je u naše selo 5. kolovoza 1995. i nitko od stanovnika sela nije im se suprotstavio. Od 5. kolovoza 1995. hrvatski vojnici su noć i dan boravili u mom selu. Pripadnici Hrvatske vojske su gotovo odmah započeli s krađom/pljačkanjem našeg zaselka. Nosili su uniforme i nisu pokušavali da sakriju što rade. Između 5. i 18. augusta 1995. u našem selu, osim pljačkanja, nisu se dogodili nikakvi tragični događaji. U noći 17. kolovoza 1995. pripadnici Hrvatske vojske pretresli su mi kuću. Pretresli su sve kuće u našem zaselku. Tijekom pretresa vojnici su vidjeli što imamo u kući. Ni ja ni moja majka nismo se suprotstavljali vojnicima. Sljedećeg jutra oko 08:00 sati u moju kuću je došlo pet hrvatskih vojnika. Tražili su pršut i vino koje su vidjeli prethodne noći. Imali smo dva pršuta. Pitao sam mogu li zadržati jedan, ali oni su rekli da ih ima puno i da im trebaju oba. Tražili su takode deset litara vina koje smo imali. Dao sam im što su tražili jer stvarno nisam imao izbora. Na odlasku su me vojnici povelili sa sobom. Odveli su me u svoje zapovjedništvo (tj. zapovjedništvo na terenu). Zapovjedništvo se nalazilo u zgradi kod željezničke stanice koja se zvala "Željeznička stanica Oton". Tamo sam vidio određen broj časnika, faks mašina, mobitel koji je jedan vojnik držao u ruci i još mnoge druge vojnike. Vidio sam također određen broj vojnih vozila s tablicama HV-a. Jedan časnik mi je postavljao pitanja. Između ostalog pitali su me za datum rođenja. Dogodilo se da smo bili rođeni iste godine i on mi se otad obraćao s "godina" /kao u originalu; vjerojatno "vršnjak"/. Pitao me je mogu li zaklati tele i ja sam mu rekao da mogu. Zaklao sam tele i razrezao ga na komade. Vidio sam da su vojnici provalili u jedan dućan i uzeli neke stvari da bi pripremili meso. Časnik mi je zatim rekao da moram s njima kad oni krenu. Rekao sam im da ne mogu s njima pošto moram brinuti o svojoj staroj majci. Rekao je nešto poput: "Bogami, moraš s nama inače ćeš poginuti". Sa mnom je razgovarao jedan pristojan vojnik i dao mi dvije kutije cigareta. Rekao mi je da odem i sakrijem se. Rekao je "događaju se stvari". Uradio sam kao što mi je rekao vojnik, ali prvo sam se vratio kući i razgovarao s majkom. Rekao sam joj da ću se sakriti te da svima koji pitaju za mene kaže da sam otišao da vojnicima zakoljem tele. Kuću sam napustio u 11:15 sati 18. kolovoza 1995. Znam to zato što sam prije odlaska pogledao koliko je sati, i zato što sam tada posljednji put vidio svoju majku živu. Vratio sam se kući u 16:00 sati 18. kolovoza 1995. Prikrao sam se. Otprilike 80 metara od moje kuće (koja se sada bila spaljena) pronašao sam svoju majku. Bila je mrtva. Na licu sam joj vidio tri rupe od metaka, dvije iznad i jednu ispod očiju, odmah pored nosa. Pokopao sam majku 20. kolovoza 1995. na mjestu gdje sam je i pronašao. Toga dana, 18. kolovoza 1995. ubili su mi majku i uništili 11 kuća u mom zaselku, sve su ih spalili. Nisam vidio tko mi je ubio majku ni tko nam je razorio kuću. Mogu reći da su jedini naoružani ljudi koji su

tog dana bili u mom selu bili hrvatski vojnici te da su oni imali potpunu kontrolu nad selom. Drugih naoružanih ljudi nije bilo. Hrvatskim vojnicima nije pružen nikakav otpor i na tom području nije bilo snaga ARSK /Armija Republike Srpske Krajine/. Nas je bilo svega 17, 18, i većinom su to bili stariji, nenaoružani ljudi. Nismo predstavljali nikakvu prijetnju Hrvatskoj vojsci i nije bilo vojnog opravdanja ni za ubojstvo moje majke ni za razaranje naše kuće/zaselka. Prepoznao sam da su vojnici koji su zauzeli naše selo pripadnici Hrvatske vojske po njihovim uniformama, po grbovima s oznaka na kapama te na osnovu toga što sam vidio da njihova vozila nose tablice HV-a. Ti su vojnici nosili iste uniforme kao one koje danas nosi Hrvatska vojska u Kninu. Dana 21. kolovoza 1995. pronašao sam dva tijela, tijelo Marte ili Marije Vujnović, rođene oko 1912. ili 1913. te tijelo njenog sina Steve Vujnovića, rođenog oko 1939. Tijela sam pronašao u njihovoj kući koja je također smještena u zaselku Oton Polje.

POTVRDA SVJEDOKA

Izjava mi je glasno pročitana na hrvatskom jeziku i sadrži sve što sam rekao po svojem znanju i sjećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svjestan sam da se ona može upotrijebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., kao i da mogu biti pozvan da javno svjedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum: 20. siječanj 1999.

POTVRDA PREVODITELJA

Ja, Andrea Čačić, potvrđujem sljedeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalificirana i ovlaštena od strane Tajništva Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., da prevodim s hrvatskog na engleski jezik, kao i s engleskog na hrvatski jezik.
- 2) Jovan Vujnović mi je dao do znanja da govori i razumije hrvatski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu usmeno sam prevela s engleskog na hrvatski jezik u prisutnosti Jovana Vujnovića koji je, po svemu sudeći, čuo i razumio prijevod ove izjave.
- 4) Jovan Vujnović je potvrdio da su, po njegovu znanju i sjećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite, onako kako sam ih prevela, što je potvrdio svojeručnim potpisom na za to predviđenom mjestu.

Datum: 20. siječanj 1999.

Potpis: /potpisano/